

Van de heer **Luc Devriese** en **André Verbeke**:

Het artikel over woonschepen verschenen in GT nr. 5 deed bij André Verbeke een lichtje branden in verband met een van de (relatief) weinige, niet geïdentificeerde exemplaren in zijn verzameling. Dat toont een uiterst zeldzaam binnenzicht in het salon van een woonboot met als opschrift My Dream. De lezers zullen zich nog wel de foto en beschrijving van dat toch wel luxueuze vaartuigje van architect Van Driessche herinneren.

Hierbij een afbeelding waarbij de eigenaardige positie van de tapijtjes en vooral de twee aflopende planken op de voorgrond opvalt. Volgens de beschrijving van de woonboot maakten die deel uit van een wegneembare tafel. De vorm van de vensters bevestigt de identificatie.

Dit is een reproductie van een 'geïllustreerde briefkaart' (of 'prentkaart' tout court). Als enige vermelding staat helemaal onderaan: Le Boat house à vapeur "My Dream" Vue de l'Intérieur. De eigenaar van de boot bleef onvermeld. Men kan zich afvragen of niet ook nog andere binnen- of buitenzichten van de boot uitgegeven werden. Dat zou kunnen, gelet op het tweede deel van de tekst Vue de l'Intérieur.

Jaren ondervinding leert dat dit een product zou kunnen zijn van de Héliotypie De Graeve, gevestigd in de Burgstraat. Indeling, lettertype en afwerking wijzen daarop. Dergelijke kaarten worden in verzamelaarsmiddens 'privékaarten' genoemd. Enkel individuen met een goed gespekte beurs konden zo'n kaarten laten aanmaken. De eigenaar van de luxeboot kon er die kosten inderdaad wel bijnemen. Op de meeste privékaarten stonden in die tijd (voor W.O.I) geen namen vermeld. De geadresseerden wisten direct van wie die kwamen.

Charles Van Driessche, onze architect en aannemer van grote werken, woonde in de jaren dat hij met zijn boot in het nieuws kwam, in de Jan Breydelstraat 11¹. Daar had hij in 1901 op de gedempte Houtlei een huis (villa) gebouwd. Het staat er nog steeds naast het huidige Design Museum. Hij woonde er tot ongeveer 1925. In 1928 is zijn adres Coupure Links nr. 177, naast de Ateliers Van den Kerckhove². Woonde hij daar of was zijn aannemersbedrijf er gevestigd? In ieder geval blijft er niets meer van over: men is er nu een groot appartementsgebouw aan het optrekken. In 1929 vinden we Van Driessche nog eenmaal terug. Zijn adres was toen in Wondelgem (telefoonnummer 17120)³.

Er bestaan meerdere foto's en zeker één postkaart van een groot openbaar gebouw in constructie waar men houten bouwketen ziet staan met de naam Van Driessche op. Dat is het geval met een kaart geproduceerd door Vanderauwera & Cie uit Brussel (reeks 31 nr. 13 uit 1899) met een zicht op de Posthoornstraat (nu Sint-Niklaasstraat) met het nieuwe telefoniegebouw in

opbouw (in 1940 in brand gestoken). De bouwkeet er naast draagt twee maal de naam Van Driessche.

NOTEN

- ¹ Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen - Stad Gent, deel 4nb, Gent, 1979, p. 177-178 (met afbeelding).
- ² Annuaire Mertens & Rozez - Flandre Orientale & Occidentale, Brussel, 1928, p. 322.
- ³ Officieel Telefoonboek, 1929, 2 uitg., p. 308.

Marie-Jeanne De Smet van haar kant, herinnert zich nog levendig de woon-schuitjes destijds aan de Blaisantvest. Een ervan droeg ooit een karton met het volgende opschrift (letter voor letter juist weergegeven):

“filloo te kop a vader”

Gezien het hier niet de GT Quiz betreft, geven we meteen de vertaling: velo te koop/à vendre. In die tijd waren de verkoopannonces nog dikwijls tweeta- lig of Franstalig... of toch bijna.